

Inge Torstenson fra Oslo spiller gammaldanslåter og annen musikk på diatonisk trekkspill og munnsspill – også kalt durspill: enrader, torader og ”harmonikk”.

Inspirasjonen og interessene hans skriver seg blant annet fra rallarenes og sjøfolkenes bruk av durspill og munnsspill, og fra ”Kristiania-tradisjonen” fra begynnelsen av 1900-tallet, da trekkspillere i hovedstaden og på Østlandet ellers presenterte repertoaret sitt utover i landet ved hjelp av dansespilling, konkurranser og konsertvirksomhet, godt hjulpet av en gryende grammofonindustri.

Under ”gammaldansbølgen” og gjenopplivingen av durspilltradisjonen på 70- og 80-tallet fikk Inge brynt seg på en del likesinnede musikanter som han lærte mye av, som Per Midtstigen, Ånon Egeland, Frode Nyvold, Trond Villa, Morten Bing og Sverre Jevre. Han var gjestemusiker med torader på albumet ”Vardøger”, som folkrockgruppa Folque utga i 1977. I 1983 medvirket han med torader og munnsspill på albumet ”At jorden er en stjerne. Sanger av Dagfin Rimestad”, med Hege Rimestad med flere.

Inge Torstenson er med i vise- og musikantergruppa Gammel Reserve. Gruppa turnerte på Østlandet sammen med Kari Svendsen, Tony Sheehan og Hans Graasvold på tidlig 2000-tall. Han er medlem i munnsspillgruppa Harmonikken, som startet i 2011. Det er en seksmannsgruppe som er med på å blåse nytt liv i tradisjonelt gammaldansspill på munnsspill (se reportasje i *Folkemusikk* nr. 3 - 2016, s. 40 – 49.)

Inge Torstenson er utdannet folklorist/kulturhistoriker, og har arbeidet som lærer på Buskerud Folkehøgskole, museumspedagog/konservator på Norsk Folkemuseum, på Bymuseet i Oslo og på Akershusmuseet. Han har skrevet to sakprosa-bøker om avfallets og skrotets kulturhistorie. Han underviste flere år i diatonisk munnsspill på Buskerud Folkehøgskole, og har holdt foredrag og musikalske kåserier om trekkspillet og munnspillet historie.

Motto: Jeg spiller etter gehøret og humøret. (Fritt etter John-Erik Hammarberg, svensk riksspelmann på munnsspill.)